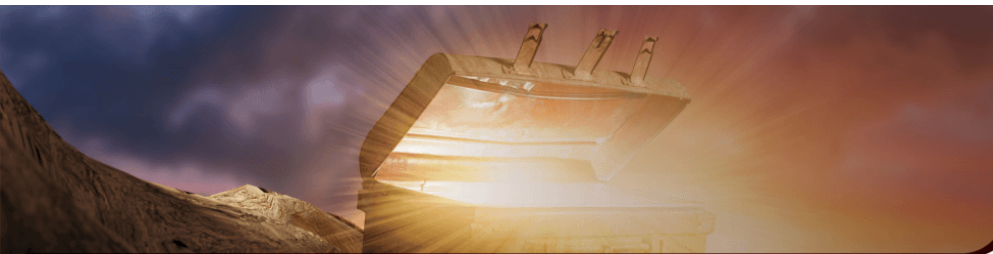

הלימוד היומי:

פר' ויקרא | יום ג | ט' אדר ב' ה'תשפ"ד | פרק ב' פסוק ז' – פסוק ט"ז

זכות התורה ולומדיה מוקדשים לטובת נשמת
הרבני הנגיד הנכבד הרה"ח ר' אריה (לייבל)
בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל

אוצר התורה
יהלום יומי מתוך הפרשה

אָדָם פִּי יִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּן לַה' (א, ב)

כי יקריב 'מכם' כלומר שיקריב מעצמו, וישעבד את חושיו וכוחותיו, לפני ה'.

(ספורנו, בעל התניא)

חידודי תורה

פרפראות וחידודים על פרשת השבוע ופירושי רש"י הק'

יוסיף דעת

ויקרא בחומש שמות

הפרשה פותחת בפסוק (ויקרא א, א) וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּדְבֶר ה' אֵלָיו, הקריאה והדיבור היו כאשר משה הקים את המשכן, ידועים דברי בעל הטורים הכותב: 'אל"ף דויקרא זעירא, שמשה היה גדול ועניו לא רצה לכתוב אלא "ויקר" לשון מקרה כאילו לא דבר הקדוש ברוך הוא עמו אלא בחלום', עכ"ל.

השאלה הנשאלת: הרי אין זו הפעם הראשונה שכתוב 'ויקרא', שכן כבר בחומש שמות, בפרשת יתרו (יט, ג) כתוב 'ויקרא אליו ה' מן ההר, וכן שם (פסוק כ) ויקרא ה' אל משה אל ראש ההר, ועוד שם (כד טז) ויקרא אל משה. ואם כן למה שם לא כתוב אות אל"ף קטנה, רק כאן בחומש ויקרא?

חידה על הפרשה

יום הכיפורים

היכן מוזכר "יום הכיפורים" בפרשת השבוע, בחומש ורש"י?

בדרך התורה
הפרשה ולקחה – סיפור יומי מעצים

המונית של יום חמישי

אדם כי יקריב מקם (ויקרא א, ב)

מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל, שהכל היה שלו, אך אתם לא תקריבו מן הגזל (רש"י)

לצד תפקידו הרם כראש ישיבת המקובלים 'בית א"ל' בירושלים, היה הגאון הצדיק המקובל חכם עובדיה הדאיה זצ"ל, בעל שו"ת ישכיל עבדי, משמש גם כדיין בבית הדין בירושלים, במסגרת זו זכאי היה לקבל מקופת בית הדין עלות של נסיעה במונית בכל יום מביתו אל בית הדין, וחזור לביתו. בתוך המשכורת החודשית שקיבל מבית הדין, היה מקבל בסוף החודש תוספת גם עבור הנסיעות במונית.

בכל יום ויום היה נוסע במונית הלך ושוב, אולם מדי שבוע ביום חמישי היה נוהג לעשות את הדרך חזור מבית הדין לביתו, בהליכה רגלית ולא בנסיעה, משום שביקש לסדר אז כמה עניינים בדרכו לביתו. כך שבכל חודש, היו ארבע פעמים, ארבעת הנסיעות חזור בימי החמישי, שלא נסע במונית אלא הלך ברגל.

מרב זהירותו המופלגת ודקדוקו בכשרות הממון, בכל חודש שעה שהמשכורת נכנסה לחשבון הבנק שלו, היה מוציא מתוך המשכורת את העלות של נסיעה במונית, כפול ארבעה ימים, והחזיר לקופת בית הדין את סכום הכסף כהחזר על שימוש במונית, כשהוא מנמק: 'במשך ארבעה ימים לא השתמשתי במונית, אין לי רשות להחזיק את הכסף הזה אצלי שלא כדין!'.
השתמשתי במונית, אין לי רשות להחזיק את הכסף הזה אצלי שלא כדין!.

תורת הקדשים ביאורי מושגים בהלכות קרבנות

היותרת של הכבד

באמצע חלל בטן הבהמה יש קרום דק לבן, המשמש כוילון ומסך המבדיל בין איברי הנשימה לאיברי העיכול, הקרום הזה מחובר אל דפנות הבטן באמצעות רצועת בשר המקיפה אותו סביב והיא נקראת "דופן המסך", רצועת בשר זו היא נקראת בתורה "יותרת הכבד" לפי שהוא דבוק מעט אל הכבד.

תורה ברורה סיכום הנושאים הנלמדים היום בחומשי ודש"י

הנושא היומי בפרשה:

מנחת מרחשת; איסור הקרבת חמץ ודבש; מליחת קרבנות; קרבן השומר

מנחת מרחשת:

האומר 'הרי עלי מנחת מרחשת' מביא עשרון סולת חיטים, ועושה בו את כל העבודות שנעשו במנחת מחבת, אך במקום לטגן את הסולת והשמן במחבת הוא מטגנם במרחשת שהוא כלי עמוק, ומחמת ריבוי השמן אין השמן מתכלה, והבצק המטוגן אינו נהיה פריך, אלא רך ומתנענע אל כדבר זו ורוחש.

גם ממנחת מרחשת קומץ הכהן מלא קומצו לאחר שהוא פירר אותו לפתיתים, ומקריבו את הקומץ על המזבח, והשאר נאכל לכהנים ודינו כקדשי קדשים.

הגשה:

בכל המנחות יש מצוה נוספת של 'הגשה', זאת אומרת שהבעלים נותן את המנחה לכהן והכהן מגיש ומקרב את הכלי עם המנחה אל קרן דומית מערבית.

שאור ודבש:

חל איסור להביא קרבן מבצק של חמץ ושאור, יוצא מן הכלל הוא 'קרבן שתי הלחם' של חג השבועות, שיש להקריבו חמץ.

כמו כן אין להקריב שום מתיקות של פרי, הקרוי 'דבש'. יוצא מן הכלל הוא ה'ביכורים' שמביאים

משבעת המינים, בהם יש גם מתיקות פרי כגון בתאנים ותמרים.

במלח תמלח:

חובה למלוח במלח את כל קרבנות המנחה טרם הקטרתם על המזבח, וכן את איברי כל הקרבנות מהבהמה והעוף יש למלוח לפני ההקרבה, יען כי בששת ימי בראשית כאשר חלק מהמים עלו השמימה, כרת ה' ברית עם המים שנשארו בארץ, שיקריבו מהם מים לניסוך המים וכן את המלח היוצא מהמים יקריבו על המזבח.

מנחת העומר:

חובה להקריב קרבן 'מנחת העומר' בחג הפסח, בתקופת האביב – שעת בישול התבואה. קרבן זה מקריבים מקמח של שְׁעוּרִים. כדי לייצר את הקמח יש לקחת השעורה כשהיא לחה ומלאה, לקלות ולייבש אותה על האש, (כי אם תישאר לחה לא יהיה אפשר לטחון אותה), לאחר מכן יש לטחון ולגרוס את השעורה ולהפוך אותה לקמח גס וגרוס.

על קמח זה יש ליצוק שמן ולהניח לבונה, והכהן צריך לקמוץ מהקמח והשמן ולהקטיר את הקומץ על המזבח, מלבד מה שמקטיר את הלבונה.

מספר לחיוג מארה"ב: 151-8988-1351
מספר לחיוג מאנגליה: 443-3061-30131

מבחנים | שיעורים במגוון שפות
וסגנונות | חידות | הגרלות | ידיעות
ועדכונים | אזור אישי | ועוד

02.500.20.18

קו 'קול התורה' – שמעו ותחי נפשכם!

